

[Arnfast.]

havde fået bekræftet både over for sig selv og andre, at man var studieegnet. Men vi har jo samtidig påpeget i vores uddannelsespolitiske oplæg, at vi bliver nødt til at foretage en vurdering af kandidatproduktionen her i landet og det behov, der er for den. Det er den udvikling, som altså tvinger os til allerede nu at sætte et tal, og hvis udviklingen former sig anderledes, hvis vore kandidater f. eks. mere søger til EF-lande, der efterhånden åbnes for dem som arbejdsmarked, ja, så kan man ændre det tal siden hen.

Målet er jo at undgå at uddanne akademikere til at gå direkte ud i arbejdsløshed, og alvoren bag dette er jo bl. a. fremgået i forbindelse med vores behandling af arbejdsløshedsforsikringsloven forleden dag, hvor vi taler om, at den understøttelse, man giver til akademikere, burde være 9/10 af mindstesatserne. Det er altså alvorlige problemer, der forestår, og vi bliver nødt til at tage højde for dem.

Nu ligger forslaget altså udformet. Vi har drøftet det tidligere, men vi er villige til at drøfte det videre i udvalget, herunder også kriterierne. Det har været sagt her, at vi har for kort tid i forhold til begrænsningerne inden for lægestudiet. Jeg mener, at denne del har været under forhandling, og skal vi sige: under offentlig drøftelse, så længe, at vi kender de synspunkter, der kan føres frem i denne sag. Og jeg mener, at vi er i stand til at give ministeren den bekræftelse i løbet af det korte mål, der er tilbage af samlingen her før sommerferien.

Der rejser sig en hel del spørgsmål i forbindelse med dette, og dem vil vi gerne have belyst i udvalget. Jeg kunne nævne et spørgsmål, som rejste sig for mig, da jeg i dag fik en pjece om uddannelsesstøtten. Her er det jo tydeligt tilkendegivet, at vel kan man give uddannelsesstøtte til folk, som søger uddannelse i de nordiske lande, men der gives også en mulighed for, at man kan give dem uddannelsesstøtte, hvis der er adgangsbegrænsning her i landet, som hindrer optagelse på en dansk uddannelsesinstitution. Det er også spørgsmål, som vi skal have ind i det, om vi hermed bogstavelig talt jager vores studerende til andre lande med uddannelsesstøtte herfra. Men det er ting, som jeg forstår fra tidligere drøftelser at det er bedre at få opklaret under

udvalgsarbejdet, så jeg skal undlade at stille spørgsmålet, også fordi ministeren så ofte har vanskeligt ved at besvare mine spørgsmål her i salen.

Steen Folke (VS):

Også jeg hæftede mig ved den socialdemokratiske ordførers, hr. Jens Kristian Hansens, udtalelser om, at hans parti intet havde at indvende imod, at ministeren vil have retsgrundlaget i orden. Det er unægtelig i ellefte time, ministeren nu søger at få dette retsgrundlag i orden.

VS er modstandere af den planlagte adgangsbegrænsning ved de længerevarende videregående uddannelser.

Med hensyn til vores mere principielle holdning må jeg nok henvise til det, jeg sagde ved forespørgselsdebatten den 6. november sidste år. I dag kan der kun blive tid til kortere bemærkninger om enkelte punkter.

Men først skal det da lige siges, at det efter vores opfattelse er helt klart, at det ikke er ud fra en vurdering af, hvad skal man sige, den brede befolknings behov, der nu indføres adgangsbegrænsning ved disse uddannelser. Der findes ganske rigtig et meget omfattende materiale, som vi har fået i undervisningsudvalget, omkring arbejdsmarkedsudsigter og andre ting, men det er karakteristisk for dette materiale, at det er ganske overordentlig løst underbygget, at der ikke er tale om egentlige prognoser, og at det i den grad virker styret af politiske ønsker, hvad sådan en prognosevirksomhed meget nemt kommer til.

Det, der er grunden til, at man nu tager fat og starter med lægeuddannelsen her allerede i år og så følger op med andre uddannelser, er selvfølgelig ikke, for nu at blive ved lægerne, at der ikke skulle være brug for flere læger om 5, 10, 15 år end det antal, som der ser ud til at kunne blive med den nuværende frie adgang til uddannelsen. Der er i høj grad brug for læger også på længere sigt. Det er naturligvis et spørgsmål om, hvilke samfundsmæssige rammer og betingelser der sættes op, men der kunne gøres kolossalt meget inden for arbejds- og socialmedicin og inden for forebyggende virksomhed, som bl. a. ville medføre et behov for en større lægelig indsats. Men man fremskriver — jeg havde nær sagt be-